

Beste lezer,

Er is bijna weer een jaar voorbij...

Afgelopen november mocht ik gedenken dat ik 25 jaar geleden naar Oekraïne vertrok om te dienen in kindertehuizen. Waar 2 jaar voor gepland stonden, werden de 25 meest waardevolle jaren van mijn leven. Dankbaar keken we daarop terug. Het afgelopen jaar was ook het tweede jaar van ons werk en leven in een land in oorlog. Dagelijks komt het tot ons: het nieuws, de realiteit door het luchtalarm, de hulpvragen via onze telefoon, het zien van veel leed en verdriet tijdens de reizen naar het oosten, de verhalen vanaf het front via kennissen en familie die daar Oekraïne en Europa verdedigen en ook de terugkerende gang naar het legerkantoor voor Petro. In de eerste helft van het jaar 2023 waren we hoopvol en iedereen nog zo ontzettend gemotiveerd, hopende op die overwinning op de agressor. Dit najaar begon dat nationaal om te slaan. Het front dat zo'n 1200 km lange strook land is, werd op vele punten heftig aangevallen door de russen. Terwijl we hier wachtten op de beloofde militaire hulpgoederen uit Europa en USA, bouwden de russen hun posities verder op...Veel soldaten sneuvelen aan beide zijden. En nu hebben ze ook nog de zware winter, de kou waar ze ook tegen vechten. We willen graag dat iedereen in Europa gaat beseffen, dat er hier hard gevochten wordt voor de vrijheid, niet alleen die van Oekraïne, maar van heel Europa! Maar de hoop blijft, alleen weten we ook dat het langer zal duren dan we aan het begin van het jaar dachten. En we proberen onze negatieve gedachten om te zetten in energie, in actie. Omdat we moeten blijven doen wat we deden, wat Petro en ik al samen 22 jaar mogen doen. Onze medemens in nood helpen en bemoedigen vanuit het Woord.

De bouw van het Bejaardenhuis

We mochten in februari de laatste stempels ontvangen op de vergunningen die aangevraagd waren voor de bouw. Nadat we in Nederland ons nieuwe project gepresenteerd hadden, konden we begin juli dan eindelijk beginnen aan het bouwen en het verwezenlijken van onze droom. Een huis bouwen voor de opvang van bejaarden in nood. Samen mochten we de eerste steen leggen en hadden we samen een kort moment van gebed. We vroegen om een zegen en

voorspoedige

bouw. We dankten voor de sponsors die dit mogelijk maken. De metselaars die zo snel mogelijk verder wilden bouwen, keken even verbaasd onze kant op... Maar nu kennen ze Petro als iemand die bidt bij iedere moeilijkheid en iedere etappe van de bouw... Van fundering tot de bouw van de muren werkten ze in de zomerhitte. Vaak kon Petro zijn shirt wel uitwringen... Het dak werd in de mooie herfstdagen gedaan. Maar door vertraging van materiaal enz. werd het toch nog hard werken om het dak te bevestigen voordat de winter begon... de eerste sneeuw viel op een dak, dat half af was. Maar de jongens van het bouwteam, hebben zich warm gekleed en in de vrieskou het dak kunnen afmaken. De ramen zijn besteld en nu wachten we tot de eerste voorjaarsdagen om weer verder te gaan. We zijn heel dankbaar dat de eerste etappe van de bouw is voltooid. We hopen ook op uw steun voor de volgende fase.

Ondertussen mogen we rust vinden in deze maand met de feestdagen. Rust die we als gezin, maar vooral Petro hard nodig heeft. Rust die we ook moeten bewaken en bewaren. En dat val niet mee nu, als er overal om je heen hulvragen op je af komen....

Reizen

Ook de reizen naar het zuiden en oosten van Oekraïne gingen door. Het was soms voor Petro moeilijk om de bouw te verlaten en een week van huis te zijn. Maar hij doet dit zo graag; persoonlijk de hulp brengen en er zijn voor de mensen die lijden onder het oorlogsgeweld. De reis van Groza, was heftig. Maar zo bemoedigend voor de mensen. In dit dorp viel een raket op een gebouw waar veel mensen samen waren na een begrafenis van een gesneuvelde soldaat. Meer dan 50 mensen in dat dorp kwamen om, waaronder soms een groot deel van een gezin. Op de begraafplaats in het dorp zagen ze de vele graven, ze luistereden naar de mensen en hebben voor hen kunnen zingen als troost. Het zit dus niet in de materiele hulp, maar er ook zijn voor hen. Een vrouw in het dorp zei: "We voelen ons nu niet alleen in ons verdriet, jullie zijn gekomen om ons te steunen. We hebben verteld en gepraat met jullie, en dat geeft verlichting...Dankjulliewel!

De laatste verre reis van dit jaar richting het front en Gershon was ook eentje die veel indruk maakte. Ze moesten overnachten in Gershon en die nacht waren er 2 raketinslagen vlakbij, dat intense geluid maakt diepe indruk. Al zegt Petro, op dat moment slaap je daarna weer verder, omdat je zo ontzettend moe bent van de drukke dag en de volgende dag weer op weggaat... Maar als je 's ochtends uit het raam kijkt en je kan de verwoesting in de verte zien, besef je dat je beschermd bent. En als de artilleriesgeluiden voortdurend om je heen klinken als je de bus aan het uitladen bent, dan blijft dat in je geheugen hangen.

Kindertehuis

Elke zaterdag gaat Anna-Vera met het team naar het kindertehuis waar kinderen verblijven uit Dnipro. Zo belangrijk dat ze trouw gaan, deze kinderen een fijne tijd bieden en mogen evangeliseren, Er ontstaat een goede band met de kinderen en het personeel. De teamleiding Katja en Maksim halen zondags een paar keer kinderen en leiding op om mee naar de kerk te gaan en bij hen thuis samen te zijn: Even ontspannen buiten het kindertehuis...

Zigeuners

Ook hulp en steun aan roma kerken gaat door. Zondags gaan we vaak middags naar de Romagemeente. De dominee was ook dit afgelopen jaar zo dankbaar voor alle steun. Voor de benzine, die het mogelijk maakt om zijn leden te bezoeken, te brengen naar het ziekenhuis etc. Op een dag belde hijzelf op met een vermoeide en hese stem. Hij was zelf erg ziek in het ziekenhuis terecht gekomen. We konden zo ook voor hem en vele andere zieke mensen hun medicijnen en medische behandeling betalen. Voor Irina, bijvoorbeeld, die al jaren geleden een nierdialyse kreeg, maar afgelopen jaar plots gebeld werd dat er een niertransplantatie zou plaatsvinden. Ze is heel dankbaar voor de steun vanuit Nederland.

Dank

Aan het eind van dit jaar willen we onze dank uitspreken. Alle mensen die in Nederland ons en ons werk het afgelopen jaar hebben gesteund, financieel en door meeleven. Via de whatsapp groep mochten we jullie op de hoogte houden en daarop ontvingen we veel bemoedigende reacties. De kracht van warm meeleven en het gebed hebben we mogen ervaren. We willen ons bestuur en alle mensen die fysiek zich zo hebben ingezet hebben bedanken. Het verzamelen en vervoeren van de hulpgoederen kostte ook veel energie. Dat begrijpen we, omdat het hier ook zoveel energie kost om de hulpgoederen vanuit onze opslag op de juiste plekken terecht te laten komen. Zo mogen we samen een schakeltje zijn in het verlichten van de nood in Oekraïne. Wilt u ons volgen via de update Whatsappgroep, app naar +380-974783480.

We vragen uw gebed voor het land, voor het moedige leger, maar ook voor de bevolking die zo getraumatiseerd is en lijdt. Ook voor vrede, de toekomst ligt in Gods handen. Hij regeert. En het recht zal zegevieren.

Ook vragen we u om hulp te blijven schenken, op welke manier u dat kan. De nood zal deze winter alleen maar groter worden en wij zullen als team ons best blijven doen alle hulp te bieden die we kunnen, dankzij uw hulp!

Hartelijke groet,
Familie Bernyk

U kunt familie Bernyk-van der Lingen steunen door gebed en meeleven.

Uw financiële bijdrage is welkom op NL64RABO 0342781383 t.n.v. Stichting Hart en handen voor Oekraïne. o.v.v. Armenhulp of Persoonlijke steun (Fam. Bernyk, of Anna-Vera Bernyk) of via IDEAL op H2oek.com.

Voor meer informatie kunt u kijken op www.h2oek.com of contact opnemen met de voorzitter van het bestuur: *Bertje van der Pas*, email: beppie_2@hotmail.com, 06-53329291

H2oek.com

Stichting Hart en Handen voor Oekraïne

@H2oek

